

Čj. UOOU-09231/16-10

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 4. listopadu 2016 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: společnost [redacted], v souvislosti s pronajímáním bytových jednotek v jeho vlastnictví ([redacted] bytových jednotek) nebo správě [redacted] bytových jednotek, které jsou ve vlastnictví **statutárního města** [redacted],

I. tím, že jako správce v období od nabytí nemovitostí do svého vlastnictví, tj. od 1. ledna 2009, resp. jako zpracovatel od uzavření Smlouvy o provozu, správě a údržbě nemovitostí a administrativních službách dne 22. prosince 2008 se **statutárním městem** [redacted], nejdéle do dne 28. června 2016, zpracovával osobní údaje žadatelů o pronájem, nájemců, příp. osobní údaje rodinných příslušníků či spolubydlících osob, které nebyly nezbytné k posouzení žádosti, příp. k uzavření nájemní smlouvy, a to v rozsahu místo narození, fotografie, státní občanství a číslo občanského průkazu, a dále v období od 1. ledna 2009 (jako správce), resp. od 22. prosince 2008 (jako zpracovatel), nejméně do 18. srpna 2016 zpracovával osobní údaje v rozsahu rodné příjmení, rodné číslo, telefonní číslo a citlivé údaje v rozsahu informace, zda má žadatel záznam v rejstříku trestů,

porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanového účelu,

II. dále tím, že v období od 1. ledna 2009 (jako správce), resp. od 22. prosince 2008 (jako zpracovatel), nejdéle do 28. června 2016 uchovával veškeré osobní údaje nájemců, příp. osobní údaje rodinných příslušníků či spolubydlících osob, získané při jednání o uzavření nájemní smlouvy po celou dobu trvání nájemního vztahu a poté ještě u smlouvy o pronájmu 5 let po ukončení platnosti smlouvy a u dokumentů týkajících se hospodaření s byty a nebytovými prostory po uplynutí 10 let,

porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování,

- III. dále tím, že v období od 1. ledna 2009 do 30. června 2016 jako správce nedostatečně informoval žadatele o pronájem o zpracování jím poskytnutých osobních údajů tím, že jim nesdělil, jakým způsobem budou osobní údaje zpracovávány, komu budou zpřístupněny, že má právo požádat správce o vysvětlení, a o tom, zda je poskytnutí osobních údajů povinné či dobrovolné, a současně žádným způsobem neinformoval rodinné příslušníky a spolubydlící osoby žadatele o pronájem o zpracování jejich osobních údajů, které byly prostřednictvím žadatele poskytnuty účastníku řízení,

porušil povinnost stanovenou v § 11 odst. 1 a 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce při shromažďování osobních údajů informovat subjekt údajů o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být osobní údaje zpřístupněny, nejsou-li subjektu údajů tyto informace již známy, a dále povinnost subjekt údajů informovat o jeho právu přístupu k osobním údajům, právu na opravu osobních údajů, jakož i o dalších právech stanovených v § 21, a poučit subjekt údajů o tom, zda je poskytnutí osobního údaje povinné či dobrovolné,

a tím spáchal

v bodě I správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., neboť shromažďoval osobní údaje v rozsahu, který neodpovídá stanovenému účelu,

v bodě II správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., neboť uchovával osobní údaje po dobu delší než nezbytnou k účelu zpracování,

v bodě III správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., neboť neposkytl subjektu údajů informace v rozsahu nebo zákonem stanoveným způsobem,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 180.000 Kč
(slovy sto osmdesát tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c), d) a f) zákona č. 101/2000 Sb., v souvislosti se zpracováním osobních

údajů žadatelů o pronájem bytových jednotek, bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), které bylo účastníku řízení, společnosti [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] doručeno dne 16. září 2016. Podkladem pro zahájení řízení byl písemný materiál shromážděný v rámci kontroly provedené inspektorkou Úřadu JUDr. Jiřinou Rippelovou ve dnech 28. ledna 2016 až 14. dubna 2016, včetně námitek kontrolovaného ze dne 20. dubna 2016 a vyřízení námitek předsedkyní Úřadu čj. UOOU-13564/15-35 ze dne 24. května 2016.

Ze spisového materiálu vyplývá, že je účastník řízení vlastníkem [REDACTED] bytových jednotek, a to od 1. ledna 2009, kdy mu byly městem [REDACTED] dány do bytového fondu. Dále účastník řízení spravuje na základě Smlouvy o provozu, správě a údržbě nemovitostí a administrativních službách uzavřené dne 22. prosince 2008 se statutárním městem [REDACTED] [REDACTED] bytových jednotek ve vlastnictví tohoto statutárního města.

Dále ze spisového materiálu plyne, že účastník řízení shromažďoval osobní údaje žadatelů o pronájem, příp. osobní údaje rodinných příslušníků či spolubydlících osob v rozsahu jméno a příjmení žadatele, rodinný stav, jméno a příjmení manžela či manželky, kteří žijí s žadatelem ve společné domácnosti, datum narození, adresa bydliště, rodné příjmení, stát, místo a okres narození, rodné číslo, telefonní číslo, adresa pobytu, pohlaví, fotografie, statní občanství, vztah k nájemci, číslo občanského průkazu, adresa zaměstnavatele, informace, zda byl žadatel řešen dávkami hmotné nouze v posledních 6 měsících, informace, zda žadatel pobírá starobní či invalidní důchod, informace, zda má žadatel záznam v rejstříku trestů, informace, zda je žadatel studentem a na jaké škole.

Ze spisového materiálu dále vyplývá, že v případě, že nebyla se žadatelem uzavřena nájemní smlouva, byly všechny dokumenty s osobními údaji zlikvidovány nebo žadateli vráceny. Pokud žadatel nesplnil všechny podmínky pro přidělení bytové jednotky, měl ještě možnost žádat o udělení výjimky z podmínek. Pokud ani přesto nedošlo k uzavření nájemní smlouvy, účastník řízení dále uchovával pouze smlouvu o smlouvě budoucí a zamítavé stanovisko. Jestliže byla se žadatelem uzavřena nájemní smlouva, byly všechny jím předložené dokumenty obsahující osobní údaje uchovávány po celou dobu trvání nájemního vztahu, nejdříve v aktivní evidenci, po ukončení nájemního vztahu v evidenci vyřazených smluv. Součástí uchovávaných dokumentů byly i listiny předložené žadatelem před uzavřením nájemní smlouvy, a to smlouva o smlouvě budoucí, doklady prokazující majetkové poměry a doklady prokazující trestní bezúhonnost. Dle skartačního řádu byly smlouvy o pronájmu zařazeny do skartačního řízení po uplynutí 5 let od ukončení platnosti smlouvy a dokumenty týkající se hospodaření s byty a nebytovými prostory po uplynutí 10 let.

Dále ze spisového materiálu vyplývá, že při prvním setkání žadatele s účastníkem řízení byl žadateli předložen formulář s názvem Souhlas se zpracováním osobních údajů, který obsahoval informační sdělení, nicméně chyběla v něm informace, jakým způsobem budou jeho osobní údaje zpracovávány, komu budou zpřístupněny, zda je poskytnutí osobních údajů povinné či dobrovolné, že může subjekt údajů požadovat od správce či zpracovatele osobních údajů vysvětlení, a to v případě, kdy zjistí či se domnívá, že správce nebo zpracovatel provádí zpracování jeho osobních údajů v rozporu s ochranou soukromého a osobního života nebo v rozporu se zákonem nebo pokud jsou osobní údaje nepřesné. Současně byl v tomto formuláři žadatel mylně informován o tom, že souhlas se zpracováním osobních údajů nemůže být po dobu vedení evidence odvolán.

V námitkách proti kontrolnímu zjištění ze dne 20. dubna 2016 právní zástupce účastníka řízení mj. uvádí, že v případě, že soud či správní orgán na základě kombinace jména, data narození a adresy není schopen ztotožnit konkrétní osobu, vyzve účastníka řízení ke sdělení rodného čísla, přičemž jeho nedodání pak vede k zastavení správního řízení či k výzvě o upřesnění údajů žalovaného adresované soudem žalobci. Dále právní zástupce sděluje, že za účelem plnění povinností účastníka řízení při hospodaření s vlastním majetkem i majetkem ve správě je nutné rodné číslo znát, byť samozřejmě není esenciální, aby bylo uváděno v nájemní smlouvě. V námitkách je dále uvedeno, že kontrolovaný nebude nadále uvádět rodné číslo přímo v nájemní smlouvě, ale bude ho evidovat odděleně. Rodné číslo dále potřebuje účastník řízení znát k účelu kontroly insolvenčního rejstříku, neboť automatizované dotazy do něj lze zpracovávat prakticky výhradně na základě jediného identifikátoru, jímž je rodné číslo.

V námitkách proti kontrolnímu zjištění právní zástupce účastníka řízení dále uvádí, že účastník řízení nemůže a nehodlá rezignovat na ochranu základních hodnot (tj. života a zdraví) svých klientů, a proto považuje zpracování citlivého údaje o bezúhonnosti za fundamentální pro svoji další činnost. Přitom upozorňuje na to, že podle § 2923 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ten, kdo se ujme vědomě osoby s nebezpečnými vlastnostmi (například jí poskytne útulek, čímž se míní i poskytnutí bytu) nahradí společně a nerozdílně s ní škodu, kterou způsobila. Z toho dovozuje, že účastník řízení potřebuje vědět, zda uchazeč o byt není osobou nebezpečných vlastností, například opakovaně trestaným násilníkem, jinak odpovídá spolu s ní za škodu, kterou tato způsobí.

Z vyjádření právního zástupce účastníka řízení ze dne 28. června 2016 vyplývá, že účastník řízení částečně napravil Úřadem vytýkaný závadný stav týkající se nadbytečně zpracovávaných osobních údajů, kdy nadále bude zpracovávat osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa, datum narození a rodné číslo, adresa trvalého pobytu, telefonní kontakt a e-mail, rodinný stav a informace, zda má žadatel záznam v rejstříku trestů.

Dne 18. října 2016 bylo Úřadu doručeno vyjádření právního zástupce účastníka řízení, ve kterém sdělil, že z listin (usnesení rady města [redacted] a opis návrhu na vklad bytového fondu města [redacted] do vlastnictví společnosti [redacted]), které spolu s vyjádřením předložil správnímu orgánu, vyplývá, že účastník řízení fakticky začal vykonávat svou činnost od 1. ledna 2009, tj. v období předcházejícím tuto činnost nevykonával.

Dále účastníka řízení prostřednictvím svého právního zástupce upozornil, že přestal okamžikem, kdy proběhla kontrola v sídle účastníka řízení, užívat pro identifikaci subjektů údajů rodné číslo a pořizovat kopie občanských průkazů. Další Úřadem vytčené nedostatky též napravil. Z uvedeného plyne, že jakkoliv nebyla pravidla týkající se zpracování a shromažďování osobních údajů zcela v souladu se zákonem, účastník řízení po vytčení těchto nedostatků uvedené promptně opravil, kdy již od ústního jednání v rámci kontroly postupoval v souladu a požadované korekce stran existující spisové dokumentace provedl v Úřadem stanovené lhůtě, a to i přes skutečnost, že se jednalo o více než [redacted] spisů, které byly převážnou měrou převzaty od města [redacted], přičemž účastník řízení po celou dobu efektivně bránil zneužití osobních údajů, neboť k tomuto nikdy za dobu jeho existence nedošlo.

K předmětu řízení lze konstatovat, že údaje o fyzických osobách v rozsahu shromažďovaném účastníkem řízení při podávání žádostí o uzavření resp. při uzavírání nájemních smluv jsou nepochybně osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť se vztahují k jednoznačně určenému, resp. určitelnému subjektu údajů. Informace, zda má žadatel záznam v rejstříku trestů, je pak citlivým údajem ve smyslu § 4 písm. b) tohoto zákona.

Účastník řízení je správcem osobních údajů nájemců bytových jednotek patřících do jeho vlastnictví ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., a současně je zpracovatelem osobních údajů nájemců bytových jednotek ve vlastnictví **statutárního města** [redacted] které mu byly smluvně svěřeny do správy, ve smyslu § 4 písm. k) zákona č. 101/2000 Sb., když osobní údaje dotčených subjektů údajů zpracovává ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., neboť je mj. shromažďuje, používá a uchovává, tedy s nimi provádí operace tímto zákonem předpokládané.

K výroku I tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. je povinností správce a s odkazem na § 7 téhož zákona také zpracovatele osobních údajů shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanoveného účelu.

Pro účely sjednání a uzavření smlouvy o nájmu bytu jsou přitom dle správního orgánu nezbytné osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a rodinný stav žadatele (včetně jména a příjmení druhého z manželů, který žije s žadatelem ve společné domácnosti), datum narození žadatele a adresa jeho trvalého bydliště. Takový rozsah osobních údajů pak odpovídá právnímu titulu stanovenému pro jejich zpracování v § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., tj. jde o osobní údaje nezbytné pro uzavření smlouvy. Za údaje odpovídající stanovenému účelu lze dále považovat informace související s posouzením, zda žadatel bude schopen plnit své závazky, které mu případným pronájmem bytu vzniknou.

Všechny osobní údaje, které účastník řízení shromažďoval nad rámec výše uvedeného, tj. rodné číslo, rodné příjmení, telefonní číslo, místo narození, fotografie, státní občanství a číslo občanského průkazu, a citlivé údaje v rozsahu informace, zda má žadatel záznam v rejstříku trestů, však nejsou pro naplnění účelu nezbytné.

V případě uvedených nadbytečných osobních údajů se ve své podstatě jedná o tři skupiny informací: informace obsažené v občanském průkazu, jehož kopii účastník řízení pořizoval, rodné číslo a informace týkající se záznamu v rejstříku trestů. Nad rámec těchto 3 skupin jde o údaj o telefonním čísle, který dle názoru správního orgánu zjevně není pro sjednání a uzavření nájemního vztahu nezbytný.

K otázce pořizování kopií občanských průkazů při vyřizování žádostí o přidělení bytu správní orgán konstatuje, že tento osobní doklad obsahuje kromě údajů, které účastník řízení pro svou činnost potřebuje (viz výše), též údaje zjevně nadbytečné. Plošným postupem, kdy účastník řízení pořizoval fotokopie těchto dokladů, tak nepochybně docházelo ke shromažďování nadbytečných údajů. Nadto je třeba uvést, že problematiku nakládání s občanským průkazem upravuje zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, který v § 15a odst. 2 stanoví, že je zakázáno pořizovat jakýmkoliv prostředky kopie občanského průkazu bez prokazatelného souhlasu občana, kterému byl občanský průkaz vydán, pokud zvláštní zákon nebo mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak. Toto ustanovení je projevem zákonodárce, který potvrzuje skutečnost, že tento osobní

doklad, jako veřejná listina, požívá vyšší míry ochrany přímo ze zákona, a je třeba tuto skutečnost při činnosti správců či zpracovatelů respektovat.

I v případě, kdy by byl udělen prokazatelný souhlas subjektu údajů s kopírováním občanského průkazu, resp. se zpracováním všech osobních údajů na něm uvedených, se všemi náležitostmi, které ze zákona č. 101/2000 Sb., resp. ostatních právních předpisů týkajících se ochrany osobních údajů vyplývají (např. podmínka, že jde o svobodný projev vůle, že je odvolatelný apod.), musí být zpracování osobních údajů v souladu s dalšími zákonnými limity zpracování osobních údajů stanovenými v zákoně č. 101/2000 Sb., včetně dodržení povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. d) tohoto zákona. Občanský průkaz přitom obsahuje fotografii, údaje o místě narození, státním občanství, popřípadě údaje o rodném příjmení a dětech a číslo občanského průkazu, tedy údaje, které zjevně nejsou pro účely uzavření nájemní smlouvy nezbytné, neboť totožnost žadatele lze ověřit pouhým nahlédnutím do občanského průkazu, bez potřeby pořizovat jeho kopii. Občanský průkaz obsahuje též rodné číslo, o němž je pojednáno níže.

Co se týče rodného čísla subjektů údajů, Úřad setrvává na svém veřejně opakovaně deklarovaném stanovisku, že jeho zpracování je primárně určeno pro veřejnoprávní vztahy; pro soukromoprávní vztahy není zpracování rodného čísla nezbytné a jeho použití musí stanovit zvláštní zákon nebo jeho nezbytnost musí z takového zákona vyplývat. V této souvislosti jako na primární zdroj odkazuje správní orgán na § 3019 občanského zákoníku, podle kterého údaj, podle nichž lze člověka zjistit, jsou zejména jméno, bydliště a datum narození, popřípadě identifikující údaj podle jiného právního předpisu. Specifičnost rodného čísla, jako obecného identifikátoru občana, je na konec doložena i právní úpravou provedenou zákonem č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), který stanoví právní tituly pro zpracování rodného čísla odchylně od úpravy ostatních osobních údajů. Jedním z těchto titulů je i souhlas nositele rodného čísla s využitím jeho rodného čísla. K takovému souhlasu je však třeba uvést to, co je výše uvedeno ve vztahu k souhlasu se zpracováním osobních údajů obsažených v občanském průkazu; ani v tomto případě (bezvadný) právní titul nenahrazuje plnění dalších zákonných povinností, včetně plnění § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb.

Argument účastníka řízení, že bez používání rodného čísla nelze řádně vykonávat práva vlastníka popř. správce nemovitostí nelze akceptovat. Dle § 79 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, není rodné číslo obligatorní součástí návrhu na zahájení řízení a lze dokonce presumovat, že významná část žalobců rodné číslo žalovaného vůbec nezná a v případě potřeby ověření osoby prostřednictvím rodného čísla by takový postup provedl soud. Obdobně ani předpisy správního práva nepočítají s tím, že by v jejich řízení museli účastníci uvádět rodná čísla jiných účastníků (viz též § 68 odst. 2 ve spojení s § 18 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Pokud se týká dalšího argumentu, který dle účastníka řízení odůvodňuje nezbytnost využívání rodného čísla, tj. automatizované vyhledávání v evidenci úpadců, ani ten nelze dle názoru správního orgánu přijmout. Správní orgán má za to, že nemůže být považováno za nezbytné kontinuálně za využití rodného čísla monitorovat automatizovaným systémem případnou insolvenční situaci nájemců. Je třeba opětovně uvést, že účastník řízení za účelem ochrany svých majetkových práv od žadatelů před případným uzavřením smluvního vztahu shromažďuje řadu informací směřujících k ověření jeho schopnosti dostát svým budoucím závazkům. To, současně se skutečností, že standardně jsou nájemní

smlouvy uzavírány na dobu určitou, dle správního orgánu dostatečně chrání majetková práva účastníka řízení, resp. subjektu, pro něhož byty spravuje. Pokud je za trvání nájemního vztahu nezbytné, aby účastník řízení ověřil informaci o případné insolvenční nájemce, nepochybně má možnost využít standardní nástroje, pro které není rodné číslo nezbytné.

V případě informace o odsouzení za trestný čin, která je z níže uvedených důvodů též správním orgánem považována za nadbytečnou, se jedná o shromažďování citlivého údaje, kterému poskytuje zákon č. 101/2000 Sb. z podstaty vyšší míry ochrany, neboť jeho neoprávněným zpracováním dochází k významnějšímu zásahu do soukromí dotčených subjektů údajů, než je tomu u osobních údajů „běžných“.

Správní orgán konstatuje, že není zřejmé, jak může informace, zda má žadatel záznam v rejstříku trestů, vypovídat o tom, zda aktuálně plní či v budoucnu bude řádně plnit své povinnosti nájemce. Správní orgán konstatuje, že skutečnost, že má žadatel záznam v rejstříku trestů, a to bez ohledu na to, za jaký trestný čin, nemůže dle jeho názoru žádným způsobem vypovídat např. o budoucí platební morálce žadatele nebo jeho chování v nájemních prostorech. Pokud by se přesto stalo, že by byl nájemce problémový, např. nehradil by nájemné či jinak by narušoval klid v bytovém domě, je nutno využít standardní nástroje, které pronajímateli umožňuje občanský zákoník, resp. je nutno práva pronajímatele a ochranu ostatních obyvatel příslušného bytového domu řádně upravit v příslušných ustanoveních nájemní smlouvy. Nadto je třeba uvést, že platební morálku žadatelů (resp. informace s ní související) účastník řízení prověřuje jinými nástroji (např. prostřednictvím informace, zda byl žadatel řešen dávkami hmotné nouze v posledních 6 měsících).

Co se týče argumentace odpovědností podle § 2923 občanského zákoníku, správní orgán uvádí, že ta je založena vědomím toho, že příslušná osoba je osobou určitých potenciálně nebezpečných povahových vlastností či osobnostních rysů. Z uvedeného ustanovení však nelze dovodit přímou ani nepřímou povinnost účastníka řízení zjišťovat informace o trestní minulosti zájemců o uzavření nájemní smlouvy, či další údaje nasvědčující nebezpečným vlastnostem dotčené osoby.

K výroku II tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že podle § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. je účastník řízení jako správce a s odkazem na § 7 téhož zákona také zpracovatel osobních údajů povinen uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. Po uplynutí této doby mohou být osobní údaje uchovávány pouze pro účely státní statistické služby, pro účely vědecké a pro účely archivnictví.

V případě, kdy je s žadatelem o byt uzavřena nájemní smlouva, je nepochybně účastník řízení oprávněn po odpovídající dobu nadále uchovávat smlouvu o smlouvě budoucí i záznamy o jednání, a to na základě § 1730 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (poskytnou-li si strany při jednání o smlouvě údaje a sdělení, má každá ze stran právo vést o nich záznamy, i když smlouva nebude uzavřena).

Doba uchování osobních údajů, včetně těch nezbytných pro jednání o smlouvě či plnění smlouvy, však musí odpovídat účelu jejich zpracování. Tím je sjednávání smlouvy, její plnění, příp. uplatnění práv ze smlouvy či jejího porušení. Uchování smlouvy o pronájmu po dobu 5 let od ukončení smluvního vztahu a informací týkajících se hospodaření s byty a nebytovými prostory po uplynutí doby 10 let není odpovídajícím způsobem odůvodněno, protože odkaz na skartační řád účastníka

řízení v žádném případě nepostačuje. K tomu je třeba uvést, že účastník řízení s ohledem na § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, ve spojení s přílohami č. 1 a 2 k tomuto zákonu, nemá povinnost v oblasti pronajímání nemovitostí uchovávat dokumenty a umožnit výběr archiválií v režimu tohoto zákona.

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že účastník řízení svým jednáním porušil také tuto povinnost uloženou mu zákonem.

K výroku III tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že podle § 11 odst. 1 a 2 zákona č. 101/2000 Sb. má správce povinnost při shromažďování osobních údajů informovat subjekt údajů o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být osobní údaje zpřístupněny, nejsou-li subjektu údajů tyto informace již známy, a dále povinnost subjekt údajů informovat o jeho právu přístupu k osobním údajům, právu na opravu osobních údajů, jakož i o dalších právech stanovených v § 21, a poučit subjekt údajů o tom, zda je poskytnutí osobního údaje povinné či dobrovolné, a o případných následcích takového odmítnutí.

Jak je uvedeno výše, účastník řízení prostřednictvím formuláře, který předkládal žadatelům k podpisu při prvním setkání, nesplnil informační povinnost dostatečně, když je nedostatečně informoval o tom, jakým způsobem budou jejich osobní údaje zpracovávány, komu budou zpřístupněny, zda může subjekt údajů požadovat od správce či zpracovatele osobních údajů vysvětlení, zvláště v případě, kdy zjistí či se domnívá, že správce nebo zpracovatel provádí zpracování jeho osobních údajů v rozporu s ochranou soukromého a osobního života nebo v rozporu se zákonem nebo pokud jsou osobní údaje nepřesné. Současně je ze spisového materiálu evidentní, že účastník řízení v předmětném formuláři mylně informoval žadatele o tom, že souhlas se zpracováním osobních údajů nemůže být po dobu vedení evidence odvolán, a dále ho neinformoval o skutečnosti, zda je poskytnutí osobních údajů dobrovolné či povinné. Dále je třeba zdůraznit, že další subjekty údajů (rodinné příslušníky, spolubydlící osoby) neinformoval vůbec a přesto jejich osobní údaje prostřednictvím žadatele o pronájem požadoval. Ve svém vyjádření ze dne 28. června 2016 účastník řízení uvedl, že od 1. července 2016 modifikoval daný formulář tak, aby byl již plně v souladu se zákonem.

K vyjádření účastníka řízení, že fakticky začal svou činnost vykonávat, a tedy i zpracovávat osobní údaje subjektů údajů, od 1. ledna 2009, protože dříve nedisponoval bytovým fondem, správní orgán uvádí, že považuje tuto skutečnost za doloženou podklady předloženými účastníkem řízení. Pokud se týká aktivního jednání účastníka řízení směřujícího k nápravě protiprávního stavu, toto správní orgán zohlednil při stanovení výše sankce.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanoveného účelu, a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., dále porušil povinnosti stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování, a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., dále porušil povinnosti stanovenou v § 11 odst. 1 a 2 zákona

č. 101/2000 Sb., tedy povinnost při shromažďování osobních údajů informovat subjekt údajů o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být osobní údaje zpřístupněny, nejsou-li subjektu údajů tyto informace již známy, a dále povinnost subjekt údajů informovat o jeho právu přístupu k osobním údajům, právu na opravu osobních údajů, jakož i o dalších právech stanovených v § 21, a dále poučit subjekt údajů o tom, zda je poskytnutí osobního údaje povinné či dobrovolné, a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb.

Při souběhu více správních deliktů se analogicky použije absorpční zásada upravená jinak v § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, tj. uloží se sankce za správní delikt nejpřísněji postižitelný. V případě účastníka řízení zákon stanoví za všechny jím spáchané správní delikty stejnou sankci. Správní orgán tak musel posoudit, který správní delikt považuje za nejzávažnější, a došel k závěru, že správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., tedy shromažďování osobních údajů v rozsahu nikoli nezbytném pro naplnění stanoveného účelu, a to i s přihlédnutím ke skutečnosti, že byly takto shromažďovány citlivé údaje.

Při stanovení výše sankce pak bylo jako k okolnosti zvyšující závažnost jednání účastníka řízení přihlédnuto k tomu, že mezi nadbytečnými osobními údaji, které účastník řízení zpracovával, bylo též rodné číslo jako obecný identifikátor občana, a dále informace týkající se trestné činnosti, která jako citlivý údaj požívá zvýšené právní ochrany. Další přitěžující okolností byla doba, po kterou byly nadbytečné osobní údaje, včetně citlivých, shromažďovány a též počet dotčených subjektů údajů (který lze řádově odvodit z počtu bytových jednotek, které účastník řízení vlastní či spravuje, v kombinaci s dobou, po kterou byly údaje shromažďovány). V neposlední řadě považuje správní orgán za přitěžující okolnost skutečnost, že bylo spácháno více správních deliktů najednou.

Na druhé straně jako ke skutečnosti snižující závažnost jednání účastníka řízení bylo přihlédnuto k aktivnímu jednání účastníka řízení směřujícího k nápravě protiprávního stavu.

Po zhodnocení všech výše uvedených okolností byla stanovena sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u oddělení správních činností, které rozhodnutí vydalo, proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedkyni Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 4. listopadu 2016

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
vedoucí oddělení správních činností